

ÉVTIZEDEK ÓTA NÉZEM

Bátai Sándor töredékes, nyomokban megjelenő, archaizáltnan elmosódó, néha egészen konkrétan is megjelenő jeleit. Jó lenne ilyen időtlen jelnek lenni, töredékesen tökéletesnek, tökéletesen tö-

redékesnek. „Minden Egész eltörött”? Igen, de attól még gyönyörködhetünk a töredékesség poétikájában. Megfejtetlenül és méltóságteljesen tűnni el a földi létezés bIrodalmából, amikor ideje lesz. Hogy ezt Semminek vagy Felejtésnek vagy Halálnak hívjuk, mindegy. Valahogy mindig ilyenek jutnak eszembe, erre emlékeztetnek és figyelmeztetnek folyton Bátai Sándor fragmentumszerű munkái, betű- és képi jelei és időnkénti csonkolt-csonka ábrái.

KÉZZEL KÉSZÍTETT, EGYEDI PAPIRJAI területén az idő találkozik az időtlenel. Mint minden jó műben. Találkozásuk tétje a pillanat, elmúlik vagy megmarad, nyomot hagy-e az idő testén, vagy csak karcolgatja a papír felületét. A papír fehér tisztaságát nem nagy dolog meggyAlázni. Ellenben az idő által magunkon ejtett sebekről lenyomatot készíteni, az már valami. Az „a” művészet.

BÁTAI SÁNDOR MUNKÁI OLYANOK, mint a delphoi jósga. Nem üzennek, csak jeleket adnak. Archaikusan gyönyörű, poétikusan finom jelzéseket. Nem kell megfejteni, hagyni kell hatni, hadd működjön, dolgozzon a látvány az emberben, magától. Nem kell racionális magyarázatok mögé bújni, bújtatni. Az igazi művészet mindig felszabadító erejű. A felszabadító erő - nézzük csak meg alaposabban Bátai Sándor legújabb, legutolsó munkáit! – sugárzása hozza létre a kötöttségektől mentes, igazi művészetet.

A SZEMÉLYTELEN, TISZTA SZÉPSÉGET a művészet csak nagyon ritkán, kivételes alkalmakkor tudja megvalósítani. Hogy a mű maga az alkotó érzékenységén keresztül tökéletes médiummá, közvetítővé váljék. A mű, az alkotás ne az én megsokszorozásáról és visszatükröztetéséről szóljon. Ne az egóról. Bátai Sándor jelei kollektív lelkünk ismert szimbólumainak megjele~~n~~ítésé, kivetülése látható világunkba. Teremtés, láthatatlanból láthatóvá tevés, mágikus aktus. Karcolt, ovális vagy kereszt alakú, jelszerű felületei elvesztik eredeti funkcióikat a képpé válás folyamatában, vállaltan töredékesek az egészet

Jász Attila – Csendes Toll 89

A PILLANAT ÖRÖKKÉ VALÓSÁGA

Bátai Sándor munkáiról

hordozva mégis. Bátai Sándor ismét tett egy komoly lépést az én-felszámolás rögzös útján. Itt tArt most, ennyit tudunk biztosan, ezt látjuk. Ebben az örökké tartó pillanatban.

90 AZ IDŐ EGYEZMÉNYESEN LINEÁRIS jellegét időnként másképp érzékeljük. *Kizökken az idő*, ahogy Hamlet is mondja. Ismerjük ezt jól, mi művészetipari segéd munkások. Ezek a kizökkent, az idő feneketlen szakadékába zuhanó kegyelmi pillanatok a művészet mágikus erejéről mesélnek. Nem fontos, hogy ezek a pillanatnyomok ötezer évvel ezelőtt egy barlangban, egy múlt századi homályos fotón, vagy tegnap rögzültek Bátai Sándor műtermében. Fontos, hogy ő is közvetíti számunkra ezt a tudást, amit olykor hajlamosak vagyunk elfelejteni. Itt állunk és látjuk, hogy és hogyan működik a „dolog”, nem szakad(t) meg ez a közvetítési folyamat.

BÁTAI SÁNDOR MŰVEI ARCHAİKUS időket, világokat idéznek meg, mégis mai letisztult és reményteli pillanataink, érzelmeink tökéletes lenyomatai.

ÉVTIZEDEK ÓTA FIGYELEM Bátai Sándor tökéletes töredékeinek alakulását. Barátom. Néha együtt gondolkozunk s ennek látható jelei is vannak, nem vagyok hát elfogult vele szemben, azon messze túl vagyunk már. Legújabb munkái nemcsak az eddigi, töredékesen teljes életmű legjobb darabjai, hanem mai igényes vizuális, rezervátumi kultúránk legszebb testetöltései.

